

А кнѣзь катò поглѣдна,
 Отъ кòна си Отсѣдна,
 До землѣ се поклонѣ,
 и на Цѣра се ѣви,
 Цѣрь катò го поглѣдна,
 съ деснѣ рѣкѣ посѣгна,
 Отъ землѣта го дѣга,
 казѣ мѣ тòлко стѣга,
 Но кнѣзь са съ поклонѣ пѣкъ навѣлз,
 шѣсть кѣтаны мѣ привѣлз,
 И катò се поклонѣлз,
 на Цѣра ги подарѣлз,
 Такѣвѣз добры кѣтаны,
 що съ рѣкѣ не фѣтаны,
 Хрѣнени и дѣвѣли,
 и катò снѣгъ бѣли,
 И шѣстьтѣхъ натѣкмены,
 съсъ сѣдлѣ позлатѣны,
 На сѣдлѣ та хѣшити,
 се съсъ сѣрма сѣшити,